

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความเป็นปัญหาตาม
ความเห็นของผู้บริหารกับครู ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู ผู้บริหารและครู
ของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ ผู้บริหารและครูที่อยู่ในเขต
การศึกษา 9 10 และ 11 และผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผล
การวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครู แบ่งเป็น
3 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารกับครู
(ตารางที่ 2 ถึง 8)

ข. สรุปปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม เฉพาะที่เป็นปัญหาในระดับมาก จากผลการ
วิเคราะห์ตารางที่ 2 ถึง 8 (ตารางที่ 8ก)

ค. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับ

ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู (ตารางที่ 9 ถึง 15)

ง. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ (ตารางที่ 16 ถึง 22)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่อยู่ในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 (ตารางที่ 22 ถึง 29)

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน (ตารางที่ 30 ถึง 36)

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ในด้านต่าง ๆ ในรูปของการบรรยายสรุป

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 80.30 ของตัวอย่างประชากรทั้งหมด เป็นผู้บริหาร 48 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ของตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้บริหาร และเป็นครู 111 คน คิดเป็นร้อยละ 82.84 ของตัวอย่างประชากรที่

เป็นครู ในจำนวนครู 111 คนนี้ เป็นครูที่มีวุฒิทางครู 48 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และครูที่ไม่มีวุฒิทางครู 63 คน คิดเป็นร้อยละ 56.8 ผู้บริหารและครูที่ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7

ผู้บริหารและครูที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียน และเขตการศึกษา ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียนและเขตการศึกษา

เขตการศึกษา	ประเภทโรงเรียน		โรงเรียนนอกโครงการ		รวม
	โรงเรียนในโครงการ	โรงเรียนนอกโครงการ	จำนวน	ร้อยละ	
9	39	71	16	29	55
10	36	69	16	31	52
11	43	83	9	17	52
	118		41		159

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครู โดยการหาค่า χ^2 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ก. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารกับครู (ตารางที่ 2 ถึง 8)
- ข. สรุปปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม เฉพาะที่เป็นปัญหาในระดับมาก จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 2 ถึง 8 (ตารางที่ 8ก)
- ค. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา

สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู
(ตารางที่ 9 ถึง 15)

ง. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการ
กับโรงเรียนนอกโครงการ (ตารางที่ 16 ถึง 22)

ปัญหาในการใช้หลักสูตรข้อที่มีการกระจาย (S.D.) สูงกว่าค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) เป็นข้อ
ที่ส่วนใหญ่ของผู้บริหารและครูมีความเห็นว่าข้อนั้นไม่มีปัญหา นั่นคือ ค่าของคะแนนส่วนใหญ่
มีค่าคะแนนเท่ากับ 0 เป็นจำนวนมากกว่าสเกลอื่น

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งสเกลน้ำหนักของปัญหาเป็น 3 สเกล ดังนี้

6.56	ถึง	20.00	เป็นปัญหามาก
5.56	ถึง	6.55	เป็นปัญหาปานกลาง
0.00	ถึง	5.55	เป็นปัญหาน้อย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบเนื้อหาในการให้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม ด้านตัวครู
ตามความเห็นของผู้บริหาร กับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ เป็นไปตามแผนการสอน	4.52	3.83	4.46	3.81	0.09
2. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับความต้องการและความสามารถ	1.96	2.89	3.72	4.14	-2.68**
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของผู้บริหาร	3.63	3.61	7.30	5.52	-4.23**
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง	4.73	3.39	5.53	3.55	-1.30
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของครู	2.42	2.11	2.77	3.57	-0.65
6. ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	3.29	3.01	2.68	2.51	1.32
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยากาศในห้องเรียน ของครู	3.10	2.90	2.85	2.76	0.53
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน	2.73	3.60	3.09	2.44	-0.74
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาพาณิชยกรรม	3.13	3.85	4.49	4.24	-1.91
10. ความมีใจของครูที่จะสอนในสาขาพาณิชยกรรม ตามแนวของหลักสูตร	3.13	2.88	3.24	2.73	-0.25
11. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ เป็นไปตามแผนการสอน	3.65	3.32	3.80	3.84	-0.24
12. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครู ด้านการสอนและการแก้ปัญหา	4.48	4.18	6.66	5.31	-2.52*
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบตามด้านการสอน สาขาพาณิชยกรรม	4.23	3.48	6.69	5.62	-2.81**
14. การเรียบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับการสอน วิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร	5.04	4.30	5.40	4.72	-0.45
15. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการ นิเทศการสอนของครู	7.85	5.08	8.33	5.98	-0.48
16. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงาน ด้านการสอน	4.60	4.60	8.64	6.03	-4.14**
17. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู	4.17	4.19	3.82	3.84	0.51

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม คำนัควัสดุ ครูเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 และ .01 คือ

1. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับความถนัดและความสามารถ
2. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของ
ผู้บริหาร
3. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูด้านการสอนและการแก้ปัญหา
4. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอนสาขาพาณิชยกรรม
5. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ปัญหาคำนัควัศรนอกจากรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วน
เรื่องที่ต่างก็เห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรม ใน
การนิเทศการสอนของครู

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบมิชชันในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร
ตามความเห็นของผู้บริหารกับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1. ความรู้ความเข้าใจตลอดจนการนำเรื่องต่าง ๆ ไปปฏิบัติ					
1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.48	3.21	3.68	3.71	-0.33
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.56	2.89	4.47	3.70	-1.51
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.35	2.92	4.91	3.82	-2.52*
1.4 ความเวลา การจัดกิจกรรมเวลาเรียน	2.69	2.97	4.80	4.82	-2.81**
1.5 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.81	3.46	4.08	3.64	-0.43
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล ตามแนวของหลักสูตร	3.19	2.88	3.80	2.75	-1.28
2. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติ	3.48	3.23	4.04	4.14	-0.83
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปฏิบัติ	3.81	3.80	3.69	3.27	0.20
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปฏิบัติ	3.81	3.73	3.83	3.96	-0.02
5. การนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำเป็นบันทึกการสอน	4.38	3.34	5.03	4.37	-0.92
6. การนำแผนการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนและชั้นเรียน	4.08	3.26	4.57	3.92	-0.75
7. การจัดทำหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่ใช้สนับสนุนการเรียน ความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวของ หลักสูตร	4.13	4.03	5.55	4.83	-1.79
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนร่วมกัน ระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน	4.21	3.74	6.09	5.19	-2.27*
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	5.81	4.74	7.85	5.73	-2.16*

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่ามีมิชชันในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจ
หลักสูตร ครูเห็นว่า เป็นมิชชันมากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม
2. ความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติเกี่ยวกับความเวลา การจัดกิจกรรมเวลาเรียน
3. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนร่วมกันระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน
4. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม

มิชชันด้านความเข้าใจหลักสูตรนอกจากเรื่องที่ยกมาข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีมิชชันส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหาร กับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	6.58	4.93	9.00	6.12	-2.41*
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร	6.25	4.66	9.35	5.97	-3.20**
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	6.31	4.84	8.99	5.98	-2.74**
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.44	4.90	7.23	4.58	-0.99
5. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน	5.04	4.40	7.34	5.17	-2.69**
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	6.40	4.73	8.19	5.29	-2.02*
7. ความเพียงพอของคู่มือการเขียนการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม	5.96	4.91	7.72	5.54	-1.90
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม	6.40	4.64	7.64	5.17	-1.43
9. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐาน วิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม	5.90	4.51	6.86	4.77	-1.19
10. ความถูกต้องของเนื้อหาารายวิชาต่าง ๆ ในสาขา พาณิชยกรรม ในหนังสือคู่มือการเขียนการสอนสำหรับ นักเรียน	4.27	2.83	5.44	4.64	-1.62

* $P < .05$ ** $P < .01$

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอารีท สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ครูเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน
4. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน
5. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน

ปัญหาด้านเอกสารหลักสูตรนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความถูกต้องของเนื้อหาารายวิชาต่าง ๆ ในสาขาพาณิชยกรรมในหนังสือคู่มือการเขียนการสอนสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาชีพกรรม การจัดการเรียนการสอน ความความเห็นของผู้บริหาร กับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโครงการสอนแต่ละวิชา อย่างสม่ำเสมอ	4.35	3.46	3.77	3.07	1.05
2. การเตรียมบันทึกการสอนแต่ละคาบในรายวิชาที่สอนของ ครูอย่างสม่ำเสมอ	4.71	3.66	4.64	3.89	0.11
3. การจัดการกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	5.04	4.54	7.13	5.51	-2.30*
4. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้สอนแต่ละรายวิชาที่ หลักสูตรกำหนดให้	3.38	2.63	4.94	3.88	-2.54*
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชาในสาขา วิชาชีพกรรม	2.83	2.41	3.55	3.23	-1.38
6. การชี้แจงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียนทราบ อย่างชัดเจน	3.50	3.36	3.57	2.68	-0.13
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชาของครู	4.44	3.78	5.50	4.28	-1.49
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ของครู	3.77	3.13	3.93	3.28	-0.28
9. การจัดการกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริมให้ นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.81	2.94	3.88	3.09	-0.13
10. การจัดให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสฝึกทักษะทางด้าน วิชาชีพกรรมให้มากพอจนเกิดความชำนาญ	3.02	3.20	3.16	3.68	-0.23
11. การพานักเรียนไปศึกษาดูงานด้านวิชาชีพกรรม	7.42	4.82	10.18	6.18	-2.76**
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากธุรกิจที่อยู่รอบตัว นักเรียน	6.31	4.86	6.08	4.76	0.28
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพกรรม	4.42	5.02	5.70	5.59	-1.37
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	4.27	3.78	6.50	5.50	-2.56*
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อสื่อการสอน	4.90	4.83	6.75	6.11	-1.86
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด	6.15	4.75	8.20	5.35	-2.29*
17. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนใน สาขาวิชาชีพกรรม	6.00	5.13	8.22	5.96	-2.24*
18. ความเหมาะสมของจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์	4.13	4.15	5.94	4.69	-2.31*
19. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อ การดำเนินงานในสาขาวิชาชีพกรรม	5.85	5.21	7.74	5.62	-1.98*
20. การศึกษาหาห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆอำนวยความสะดวก การเรียนการสอน	4.17	4.17	5.97	4.82	-2.26*

ตารางที่ 5 ต่อ

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครู ในสาขาวิชาชีพกรรม	4.90	4.81	7.23	5.54	-2.54*
22. ความเหมาะสมของการจัดค่าวิทยุวิชาในแผนการเรียน	3.50	3.12	5.37	4.13	-2.81**
23. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของ นักเรียน	5.06	4.40	5.92	4.91	-1.04
24. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแต่ละรายวิชา	3.88	3.37	5.59	3.91	-2.64**
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน	3.73	3.07	3.20	2.59	1.12
26. ความเหมาะสมในการสอนแต่ละรายวิชาของครู	3.96	2.93	4.35	3.91	-0.62
27. การไร้อุปกรณ์ประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพกรรม	9.19	6.78	6.32	5.24	2.90**

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาวิชาชีพกรรม ด้านการจัด
การเรียนการสอน ครูเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน
2. ความเหมาะสมของเวลาเรียนเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้
3. การพานักเรียนไปทัศนศึกษาจากสถานศึกษาวิชาชีพกรรม
4. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน
5. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาชีพกรรมสำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด
6. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาชีพกรรม
7. ความเหมาะสมของจำนวนความที่สอนต่อสัปดาห์
8. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียน เพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชาชีพกรรม
9. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน
10. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครูในสาขาวิชาชีพกรรม
11. ความเหมาะสมของการจัดค่าวิทยุวิชาในแผนการเรียน
12. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแต่ละรายวิชา

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ
การไร้อุปกรณ์ประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพกรรม

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาการศึกษาศาสนาธรรม งานสื่อการสอน
ตามความเห็นของผู้บริหาร วิทยาลัย

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	5.13	4.99	7.04	4.52	-2.37*
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	4.58	5.12	7.24	5.34	-2.92**
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	5.25	4.81	6.24	4.32	-1.29
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและให้บริการสื่อการสอนแก่ครู	4.40	4.89	7.18	5.20	-3.16**
5. การจัดแหล่งค้นคว้าวิชาการสำหรับครู และนักเรียนในโรงเรียน	5.54	4.68	8.01	4.56	-3.11**
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	6.52	5.75	8.29	4.89	-1.98**
7. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	4.25	3.41	6.00	4.09	-2.60**
8. การใ้ครูมีวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนจากกองทั้สมาชิกผู้กรเห็นเวลาสอน	6.71	5.65	9.21	5.73	-2.54*
9. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	7.60	5.07	8.94	5.29	-1.48
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	6.27	4.96	8.67	5.32	-2.66**
11. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้					
11.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดกร 13-15 นิ้ว	4.81	5.01	6.14	5.81	-1.37
11.2 โต๊ะพิมพ์ดีด	4.75	4.43	5.20	5.53	-0.50
11.3 เก้าอี้พิมพ์ดีด	5.00	4.59	6.05	5.70	-1.13
11.4 แผนภูมิแสดงตำแหน่งการใช้ไม้	4.90	5.02	5.70	5.65	-0.85
11.5 นาฬิกาจับเวลา	5.31	5.57	5.40	5.15	-0.09
11.6 โต๊ะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด	5.98	5.55	6.82	6.47	-0.78
11.7 ตู้เหล็กสี่ชั้นจัด	4.69	5.12	5.97	6.03	-1.29
11.8 ตู้เหล็กชนิดสองบานเปิด	4.98	5.61	5.28	5.52	-0.31
11.9 โต๊ะหน้ารวมพร้อมเก้าอี้ ซึ่งมีโต๊ะเล็ก ๒๐๖	5.44	5.37	6.40	6.05	-0.95
11.10 กระดานมีขี้	5.35	5.46	8.58	7.24	-2.76**
12. การจัดจำนวนอุปกรณ์ฝึกงานด้านศาสนธรรมให้มากเพียงพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกงานทุกคนในชั่วโมงฝึกงาน	5.31	5.76	6.15	6.31	-0.79

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ครูเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน
3. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู
4. การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียน
5. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู
6. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู
7. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน
8. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน
9. ความเพียงพอของกระดานบัญชี

ปัญหาด้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอารีธ สาธาณวิทยกรรมการ ศึกษาการ ฝึกและประเมินผล ความความเห็นของผู้บริหารกับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแจ้งจุดประสงค์ในการฝึกและประเมินผลการเรียน แต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ	3.94	3.18	3.28	2.44	1.42
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การประเมิน ผล ในการฝึกและประเมินผลการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	4.60	3.96	3.23	3.15	2.34*
3. การประเมินผลก่อนเรียนแต่ละรายวิชา เพื่อศึกษาความรู้ พื้นฐานของนักเรียน	5.38	4.72	5.08	3.94	0.41
4. การประเมินผลรายจุดประสงค์ระหว่างการเรียนรู้ เพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอน	4.60	3.43	4.50	3.50	0.81
5. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างการเรียนรู้	5.52	4.09	4.97	3.68	0.83
6. การประเมินผลภายหลังการเรียนรู้	3.13	2.88	3.07	2.87	0.11
7. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลภายหลังการเรียนรู้	4.67	3.51	5.14	3.56	-0.77
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของครู	3.04	3.35	3.70	2.48	0.71
9. การจัดอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการฝึก และประเมินผลตามหลักสูตร	3.94	4.52	6.17	5.07	-2.63**
10. การให้ครูที่สอนสาธาณวิทยกรรมการมีส่วนร่วมในการตั้งเกณฑ์ การฝึกและประเมินผล	3.58	3.65	6.27	4.97	-3.37**
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	4.19	4.01	6.17	4.58	-2.60**
12. ความสามารถของครูในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้ของ นักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.75	3.17	4.83	3.65	-0.13
13. ความร่วมมือของบุคลากรองในการศึกษาค้นคว้าการเรียนของ นักเรียน	7.67	4.82	7.16	4.45	0.64
14. ความพร้อมทางความรู้ที่ให้นำมาจัดทำแบบทดสอบ	2.92	3.34	5.28	3.87	-3.68**
15. การปฏิบัติตามระเบียบการฝึกและประเมินผลของ กระทรวงศึกษาธิการ	2.94	3.02	3.75	3.30	-1.46
16. การสร้างและพัฒนา เกณฑ์กำหนดสมรรถภาพ (Competency) ทางสาธาณวิทยกรรมการของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.25	3.10	4.77	3.31	-0.92

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ครูเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมี
นัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ

1. การจัดอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
    ความหลักสูตร
2. การให้ครูที่สอนสาขาพาณิชยกรรมมีส่วนร่วม ในการตั้งเกณฑ์การวัดและ
    ประเมินผล
3. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน
4. ความพร้อมทางด้านวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ที่ผู้บริหารมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครู
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การ
ประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนแต่ละครั้ง

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารกับครู
มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ย อยู่ใน
ระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการ
ติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาที่ฐานวิชาอาชีวศึกษาอาชีวกรรม ด้านการแนะแนว
ตามความเห็นของผู้บริหาร กับครู

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจากกลุ่มวิชา ที่ฐานวิชาอาชีวศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนใดจัดให้มี บริการสำหรับนักเรียนในค่าน					
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาที่ฐาน วิชาอาชีวศึกษาแต่ละสาขาที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก	3.25	3.54	5.86	4.93	-3.31**
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจทางอาชีพ แบบทดสอบความถนัดทางอาชีพ	5.13	4.95	6.06	4.75	-1.13
1.3 การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือก แผนการเรียน	4.73	3.83	6.56	5.16	-2.20*
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการ เรียน ให้นักเรียน	4.29	4.71	6.64	5.30	-2.65**
2. ระหว่างการเรียนวิชาที่ฐานวิชาอาชีวศึกษา โรงเรียนใดจัดให้ มีบริการในค่าน					
2.1 การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ใ้ นักเรียนทราบโดยทั่วกัน เช่น ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จดหมายราชการ ฯลฯ	3.81	2.96	6.28	4.45	-3.52**
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบ อาชีพในสาขาอาชีพอาชีวกรรม	3.25	2.67	4.95	3.95	-2.72**
2.3 การให้มีครูที่ปรึกษาช่วยปรึกษานักเรียน	2.71	2.84	3.65	2.96	-1.86
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.60	3.64	6.05	4.41	-1.99*
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบ อาชีพที่สนใจแก่นักเรียน	4.08	3.86	6.22	4.85	-2.70**
2.6 การจัดบริการปรึกษาระหว่างการสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางใ้ แก่นักเรียน	6.13	4.16	8.14	4.75	-2.55*
3. การติดตามผลการแนะแนว	4.69	3.86	5.47	3.37	-1.28
4. การจัดทำหลักฐานสรุปผลเกี่ยวกับการแนะแนว	5.17	3.68	5.69	3.32	-0.89
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	6.06	4.95	6.28	4.03	-0.29
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	4.96	4.45	4.86	3.29	0.16
7. การใช้เวลาเพื่อให้บริการแนะแนว	4.75	4.30	5.63	3.56	-1.34
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว	4.02	3.78	5.03	3.66	-1.57
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บข้อมูลของผู้มารับบริการแนะแนวใหม่ตลอดจน และเก็บความลับ	4.75	4.37	4.83	3.81	-0.11

* p < .05

** p < .01

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม ด้านการแนะแนว ครูเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.05 และ .01 คือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแต่ละสาขา
ที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก
2. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน
3. การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน
4. การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน
เช่น ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จดนิทรรศการ ฯลฯ
5. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพในสาขา
พาณิชยกรรม
6. การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล
7. การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน

ปัญหาด้านการแนะแนวนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้นผู้บริหารกับครูมีความเห็น
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

จากตารางที่ 2 ถึง 8 จะเห็นว่าผู้บริหารและครูต่างก็มีปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม แต่ละเรื่องตั้งแต่ระดับน้อยไปจนถึงระดับมาก เพื่อให้เห็นเฉพาะปัญหาที่อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยจึงสรุปเรื่องที่ผู้บริหารและครูเห็นว่าเป็นมีปัญหามาก นำเสนอไว้ในตารางที่ 8ก

ตารางที่ 8ก สรุปปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม เฉพาะที่เป็นปัญหาในระดับมาก

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านตัวครู				
1. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู	7.85	5.08	8.33	5.98
2. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน	4.60	4.60	8.64	6.03
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของ ผู้บริหาร	3.63	3.61	7.30	5.52
4. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่มีผิดชอบงานด้านการสอนสาขาพาณิชยกรรม	4.23	3.48	6.69	5.62
5. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูด้านการสอนและการแก้ปัญหา	4.48	4.18	6.66	5.31
ด้านความเข้าใจหลักสูตร				
1. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	5.81	4.74	7.85	5.73
ด้านเอกสารหลักสูตร				
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	6.58	4.93	9.00	6.12
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร	6.25	4.66	9.35	5.97
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	6.31	4.84	8.99	5.98
4. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	6.40	4.73	8.19	5.29
5. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	5.96	4.91	7.72	5.54
6. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	6.40	4.64	7.64	5.17
7. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน	5.04	4.40	7.34	5.17
8. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.44	4.90	7.23	4.58
9. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพสาขาพาณิชยกรรม	5.90	4.51	6.86	4.77
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
1. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม	7.42	4.82	10.18	6.18
2. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรม	9.19	6.78	6.32	5.24
3. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาพาณิชยกรรม	6.00	5.13	8.22	5.96
4. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือเกี่ยวกับสาขาพาณิชยกรรม สำหรับนักเรียน ค้นคว้าเองในห้องสมุด	6.15	4.75	8.20	5.35
5. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขา พาณิชยกรรม	5.85	5.21	7.74	5.62
6. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการ ของครูในสาขาพาณิชยกรรม	4.90	4.81	7.23	5.54
7. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	5.04	4.54	7.13	5.51
8. ความเหมาะสมของจำนวนนัก เรียนค่อสื่อการสอน	4.90	4.83	6.75	6.11

ตารางที่ 8ก. ต่อ

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครู	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านสื่อการสอน				
1. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	7.60	5.07	8.94	5.29
2. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน	6.71	5.65	9.21	5.73
3. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	6.27	4.96	8.67	5.32
4. ความเพียงพอของกระดานมีนุชี	5.35	5.46	8.58	7.24
5. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	6.52	5.75	8.29	4.89
6. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	4.58	5.12	7.24	5.34
7. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู	4.40	4.89	7.18	5.20
8. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	5.13	4.99	7.04	4.52
9. ความเพียงพอของโต๊ะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด	5.99	5.55	6.82	6.47
ด้านการวัดและประเมินผล				
1. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน	7.67	4.82	7.16	4.45
ด้านการแนะแนว				
1. การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้นักเรียน	6.13	4.16	8.14	4.75
2. การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน	4.29	4.71	6.64	5.30
3. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน	4.73	3.83	6.56	5.16

หมายเหตุ ค่า $\bar{X}$ ที่ขีดเส้นใต้หมายถึง ปัญหาระดับมาก

จากตารางที่ 8ก จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตร วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ที่ผู้บริหารและครูต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรม ในการนิเทศการสอนของครู
2. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร
3. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม
4. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน
5. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตร หนึ่งเวลาสอน
6. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ปัญหาในการใช้หลักสูตร เฉพาะที่ผู้บริหารเห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาในการใช้หลักสูตร เฉพาะที่ครูเห็นว่าเป็นปัญหามาก เรียงลำดับค่า $\bar{X}$ จากมากที่สุดลงไป สรุปได้ดังนี้

1. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน
3. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน
4. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน
5. ความเพียงพอของกระดานบัญชี
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู
7. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาพาณิชยกรรม
8. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาพาณิชยกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด
9. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน
10. การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้แก่นักเรียน
11. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขา

พณิชยกรรม

12. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พณิชยกรรม
13. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงาน ในสาขาพณิชยกรรม
14. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพณิชยกรรม
15. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน
16. การให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขา พณิชยกรรม ของผู้บริหาร
17. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน
18. ความเพียงพอของโครงการสอน
19. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครู ในสาขา พณิชยกรรม
20. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู
21. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน
22. ความเพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน
23. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พณิชยกรรม
24. ความเพียงพอของโตะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด
25. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อสื่อการสอน
26. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานค้ำคูณการสอน สาขา พณิชยกรรม
27. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูค้ำคูณการสอน และการ แก้ปัญหา
28. การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน
29. การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา สาขาอาชีพกรรมกร กำนตัก การ
ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครู กับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ เป็นไปตามแผนการสอน	3.94	3.04	4.86	4.29	-1.32
2. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับความสามารถและความสามารถ	2.83	3.34	4.40	4.57	-2.00*
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาอาชีพกรรมกรของผู้บริหาร	7.31	5.86	7.29	5.28	0.03
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาอาชีพกรรมกรของผู้ปกครอง	5.44	3.63	5.60	3.52	-0.24
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาอาชีพกรรมกรของครู	2.10	2.85	3.29	3.98	-1.74
6. ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.38	2.21	2.92	2.71	-1.14
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยากาศในห้องเรียน ของครู	2.92	3.21	2.79	2.39	0.23
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน	3.13	2.82	3.06	2.14	0.13
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาอาชีพกรรมกร	4.50	4.58	4.48	3.99	0.03
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาอาชีพกรรมกร ตามแนวของหลักสูตร	3.63	3.17	2.95	4.34	1.29
11. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ เป็นไปตามแผนการสอน	2.96	3.06	4.43	4.26	-2.00*
12. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครู ด้านการสอนและการแก้ปัญหา	6.25	5.08	6.97	5.50	-0.70
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่มีรับผิดชอบงานด้านการสอน สาขาอาชีพกรรมกร	5.98	4.97	7.24	6.04	-1.17
14. การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับการสอน วิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร	4.04	3.35	6.43	5.34	-2.71**
15. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาอาชีพกรรมกรในการ นิเทศการสอนของครู	8.94	6.10	7.87	5.88	0.93
16. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงาน ด้านการสอน	8.42	5.93	8.81	6.14	-0.34
17. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู	3.63	4.15	3.97	3.61	-0.47

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา พาณิชยกรรม ด้านตัวครู ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครูอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับความถนัดและความสามารถ
2. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตามแผนการสอน
3. การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับการสอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร

ปัญหาด้านตัวครูนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของ ผู้บริหาร
2. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู
3. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ความความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความรู้ความเข้าใจข้อจรรยาบรรณวิชาชีพต่าง ๆ ของวิชาชีพปฏิบัติ					
1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาทาณิชยกรรม	3.54	3.60	3.79	3.82	-0.35
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาทาณิชยกรรม	4.60	3.27	4.37	4.02	0.34
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาทาณิชยกรรม	5.23	3.69	4.67	3.92	0.77
1.4 คาบเวลา การจัดเนื้อหาเวลาเรียน	4.35	3.25	5.14	5.74	-0.85
1.5 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.21	3.70	3.98	3.63	0.32
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล ตามแนวของหลักสูตร	3.90	2.74	3.73	2.77	0.31
2. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติ	3.69	3.10	4.30	4.79	-0.82
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปฏิบัติ	3.25	2.32	4.03	3.83	-1.25
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปฏิบัติ	2.67	1.97	4.71	4.80	-2.78**
5. การนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำ เป็นบันทึกการสอน	4.04	3.63	5.78	4.74	-2.11
6. การนำแผนการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนและชั้นเรียน	3.88	2.89	5.10	4.50	-1.73
7. การจัดทำหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้ค้นคว้าเพิ่ม ความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวของ หลักสูตร	4.63	3.81	6.25	5.41	-1.78
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนรวมทั้ง ระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน	4.98	4.74	6.94	5.39	-2.00*
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสาขาทาณิชยกรรม	7.46	5.96	8.14	5.58	-0.62

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปฏิบัติ และการวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนรวมทั้งระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน

ปัญหาค้นความเข้าใจหลักสูตรนอกจากเรื่องดังกล่าวข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีผลส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ยกมาให้เห็นว่าเป็นปัญหา มาก คือ การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขาทาณิชยกรรม

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม กำแพงแสนหลักสูตร
ความความเต็มของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	8.85	6.22	9.11	6.10	-0.22
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการไร้หลักสูตร	9.71	6.05	9.08	5.95	0.55
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	9.60	6.11	8.52	5.89	0.94
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	7.00	3.50	7.41	5.28	-0.47
5. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียนรู้	7.00	4.92	7.22	5.38	0.28
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	8.44	5.28	8.00	5.33	0.43
7. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	7.81	5.72	7.65	5.44	0.15
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	7.60	4.99	7.67	5.35	-0.06
9. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐาน วิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	6.42	4.46	7.21	5.00	-0.86
10. ความถูกต้องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสาขา พาณิชยกรรมในหนังสือคู่มือการเรียนการสอนสำหรับ นักเรียน	5.33	3.93	5.52	5.15	-0.21

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม กำแพงแสนหลักสูตร ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูมีความเต็มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่กำลังก็เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความถูกต้องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสาขาพาณิชยกรรม ในหนังสือคู่มือการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครู กับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโครงการสอนแต่ละวิชา อย่างสม่ำเสมอ	3.23	2.35	4.19	3.48	-1.65
2. การเตรียมบันทึกการสอนและคำใบ้รายวิชาที่สอน ของครูอย่างสม่ำเสมอ	4.42	3.43	4.81	4.23	-0.52
3. การจัดการกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	5.90	4.54	8.06	6.02	-2.08*
4. ความเหมาะสมของเวลา กับเนื้อหาแต่ละรายวิชา ที่หลักสูตรกำหนดไว้	4.67	3.70	5.14	4.04	-0.64
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชา ในสาขาพาณิชยกรรม	3.31	2.98	3.73	3.42	-0.67
6. การชี้แจงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียน ทราบอย่างชัดเจน	3.83	2.82	3.37	2.58	0.91
7. การใช้อุปกรณ์การสอนแต่ละรายวิชาของครู	5.15	3.61	5.78	4.74	-0.77
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ของครู	3.58	3.43	4.19	3.16	-0.97
9. การจัดการกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริม ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.58	2.73	4.11	3.34	-0.89
10. การจัดให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสฝึกทักษะทางด้าน พาณิชยกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้	2.98	3.80	3.30	3.62	-0.46
11. การให้นักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม	9.52	5.81	10.68	6.45	-0.98
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากธุรกิจที่อยู่รอบตัว นักเรียน	6.73	5.31	5.59	4.27	1.26
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติการในสาขาพาณิชยกรรม	5.73	5.40	5.68	5.77	0.04
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	6.44	5.12	6.55	5.81	-0.11
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อการสอน	7.10	6.00	6.48	6.22	0.53
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาพาณิชยกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด	7.73	4.79	8.56	5.75	-0.81
17. ความเพียงพอของจำนวนครูต่อนักเรียนวิชาที่เปิดสอน ในสาขาพาณิชยกรรม	8.04	5.26	8.35	6.48	-0.27
18. ความเหมาะสมของจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์	6.29	4.12	5.67	5.11	0.69
19. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อ การดำเนินงานในสาขาพาณิชยกรรม	7.00	5.02	8.30	6.02	-1.21
20. การจัดหาสภาพห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก การเรียนการสอน	5.73	4.58	6.16	5.02	-0.46

ตารางที่ 12 กอ

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
21. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครู ในสาขาวิชาชีพขงกรรม	6.75	5.00	7.60	5.92	-0.80
22. ความเหมาะสมของการจัดลำดับรายวิชาในแผนการเรียน	4.90	3.88	5.73	4.30	-1.06
23. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของ นักเรียน	5.81	4.42	6.00	5.29	-0.20
24. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแต่ละรายวิชา	5.06	2.99	5.98	4.47	-1.23
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน	3.27	2.85	3.14	2.40	0.26
26. ความเหมาะสมในการสอนแต่ละรายวิชาของครู	3.90	3.39	4.70	4.26	-1.07
27. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพขงกรรม	6.19	4.80	6.41	5.59	-0.22

* $P < .05$

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาวิชาชีพขงกรรม ด้านการจัด
การเรียนการสอน ครูที่ไม่มีวุฒิทางครูเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจัด
กิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู
มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องดังกล่าวก็
เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การที่นักเรียนไม่ศึกษากิจงานด้านวิชาชีพขงกรรม
2. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพขงกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด
3. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาชีพขงกรรม
4. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียน เพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชาชีพขงกรรม
5. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการของครูในสาขาวิชาชีพขงกรรม

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	6.65	3.60	7.33	5.12	-0.79
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	7.52	5.40	7.03	5.33	0.48
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	5.75	3.81	6.62	4.66	-1.05
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและให้บริการสื่อการสอนแก่ครู	7.40	5.21	7.02	5.22	0.38
5. การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครู และนักเรียนในโรงเรียน	7.92	4.26	8.08	4.80	-0.19
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	8.44	4.86	8.17	4.94	0.28
7. ทัศนคติการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	5.29	3.61	6.54	4.37	-1.60
8. การได้รับวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนจากกองทัพนานาชาติตามเวลาสอน	9.50	5.62	8.98	5.84	0.47
9. ความช่วยเหลือหรือชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	9.31	5.44	8.65	5.20	0.65
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	8.71	5.41	8.63	5.30	0.07
11. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้					
11.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดแนว 13-15 นิ้ว	6.50	5.97	5.86	5.71	0.58
11.2 โทะพิมพ์ดีด	5.17	5.42	5.22	5.66	-0.05
11.3 แก้อัฒพิมพ์ดีด	6.40	5.70	5.79	5.74	0.55
11.4 แผนภูมิแสดงตำแหน่งการใช้ นิ้ว	6.38	5.92	5.19	5.42	1.10
11.5 นาฬิกาจับเวลา	5.54	4.65	5.29	5.53	0.26
11.6 โทะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด	7.44	6.98	6.35	6.07	0.88
11.7 คู่มือสั่งสอน	5.85	5.94	6.06	6.15	-0.18
11.8 คู่มือเทคนิคสอนแบบเปิด	5.77	5.55	4.90	5.50	0.82
11.9 โทะหน้ารวมพร้อมแก้อัฒ ซึ่งมีโตะเลือกเรอ์	6.46	5.91	6.35	6.20	0.09
11.10 กระดาษม้วน	9.23	7.32	8.08	7.20	0.83
12. การจัดจำนวนอุปกรณ์ปฏิบัติงานตามพาณิชยกรรมให้มากเพียงพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกงานทุกคนในชั่วโมงฝึกงาน	6.73	6.50	5.71	6.18	0.84

*P < .05

จากการวางที่ 13 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและมาก ส่วนเรื่องที่กำลังก็เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความเพียงพอของโตะพิมพ์ดีด และความเพียงพอของนาฬิกาจับเวลา

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชิต สาขาพาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ตามความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1. การแจ้งจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลแก่ครูเรียนแต่ละครั้งให้มักเรียนทราบ	3.44	2.49	3.16	2.42	0.59
2. การให้มักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลของการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	3.52	3.42	3.00	2.94	0.86
3. การประเมินผลก่อนเรียนแต่ละรายวิชา เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐานของนักเรียน	4.67	4.10	5.40	3.81	-0.97
4. การประเมินผลรายจุดประสงค์ระหว่างการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	4.25	3.36	4.68	3.62	-0.64
5. การขอซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างการเรียน	4.52	3.05	5.32	4.09	-1.13
6. การประเมินผลภายหลังการเรียน	2.81	2.26	3.27	3.26	-0.83
7. การขอซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลภายหลังการเรียน	5.10	3.06	5.16	3.92	-0.08
8. มาตรฐานในการประเมินผลของครู	3.50	2.39	3.86	2.56	-0.75
9. การจัดอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของหลักสูตร	5.42	4.68	6.75	5.32	-1.37
10. การให้ครูที่สอนสาขาพาณิชยกรรมมีส่วนร่วมในการตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล	5.06	4.29	7.19	5.28	-2.28*
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	5.21	4.59	6.90	4.47	-1.96
12. ความสามารถของครูในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้ของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียน	5.06	4.02	4.65	3.37	0.59
13. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน	7.15	4.31	7.17	4.59	-0.03
14. ความพร้อมทางด้านวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ	4.50	3.12	5.87	4.28	-1.87
15. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ	3.42	3.11	4.00	3.45	-0.92
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์กำหนดสมรรถภาพ (Competency) ทางด้านพาณิชยกรรมของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.31	3.28	5.11	3.32	-1.26

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชิต สาขาพาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ครูที่สอนสาขาพาณิชยกรรมมีส่วนร่วมในการตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล

ปัญหาคำถามการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องที่ยกมาข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ยกมาก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาเทคนิคการพิมพ์ การดำเนินงาน ความเห็นของครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครู

ข้อความ	ครูที่มีวุฒิทางครู		ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. กอนที่นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจากกลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพที่โรงเรียนเป็กชนน โรงเรียนไค้จักให้สมัครรับบริการสำหรับนักเรียนในค้ำน					
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคณาของวิชาพื้นฐานวิชาชีพแต่ละสาขาที่โรงเรียนเป็กให้นักเรียนเลือก	5.44	5.09	6.17	4.83	-0.78
1.2 การให้นักเรียนท้วแบบสำรวจความสนใจทางอาชีพแบบทดสอบความถนัดทางอาชีพ	5.63	4.86	6.40	4.67	-0.85
1.3 การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน	6.17	5.07	6.86	5.25	-0.70
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียนให้นักเรียน	5.90	4.46	7.21	5.83	-1.29
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาชีพ โรงเรียนไค้จักให้สมัครรับบริการในค้ำน					
2.1 การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน เช่น ในรูปของเอกสารป้ายนิเทศ จดนิทรรศการ ฯลฯ	5.90	4.41	6.57	4.49	-0.79
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพในสาขาเทคนิคการพิมพ์	4.00	3.66	5.67	4.03	-2.25*
2.3 การให้ครูที่ปรึกษาร่วมปรึกษานักเรียน	3.50	2.97	3.76	2.97	-0.46
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล	5.25	4.17	6.65	4.52	-1.67
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	6.04	4.64	6.35	5.04	-0.33
2.6 การจัดบริการปรึกษาระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้นักเรียน	7.88	5.08	8.35	4.51	-0.52
3. การติดตามผลการแนะแนว	4.90	2.68	5.90	3.77	-1.58
4. การจัดทำหลักฐานสรุปผลเกี่ยวกับการแนะแนว	5.27	2.35	6.02	3.89	-1.17
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	5.94	3.32	6.54	4.51	-0.78
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	4.71	3.05	4.97	3.48	-0.41
7. การใช้เวลาเพื่อให้บริการแนะแนว	5.10	3.11	6.03	3.85	-1.36
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว	4.38	3.27	5.52	3.89	-1.65
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บข้อมูลของผู้มารับบริการแนะแนวให้ปลอดภัยและเป็นความลับ	4.04	3.62	5.43	3.86	-1.93

*P < .05

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการแนะแนว ครูที่ไม่มีวุฒิทางครู เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าครูที่มีวุฒิทางครู อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพในสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาด้านการแนะแนวนอกจากเรื่องที่ยกมาแล้วข้างต้น ครูที่มีวุฒิทางครูกับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้แก่นักเรียน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบมีประสิทธิผลการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา สาขาพาณิชยกรรม ด้านความรู้
 ความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไป ตามแผนการสอน	4.67	4.13	3.93	
2. การจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องตรงกับความฉันทน์และความสามารถ	3.08	3.79	3.49	4.17	-0.57
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของผู้บริหาร	6.19	5.37	6.17	5.08	0.03
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง	5.39	3.42	5.00	3.99	0.60
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรมของครู	2.35	2.67	3.53	4.28	-2.16*
6. ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.95	2.72	2.63	2.58	0.65
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยากาศในห้องเรียน ของครู	2.87	2.67	3.07	3.17	-0.33
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครู	3.16	2.99	2.46	2.28	1.36
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาพาณิชยกรรม	3.72	3.99	5.10	4.50	-1.84
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาพาณิชยกรรมตามแนวของ หลักสูตร	3.19	2.86	3.24	2.54	-0.10
11. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นไปตาม แผนการสอน	3.69	3.53	3.95	4.11	-0.40
12. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูด้านการสอน และการแก้ปัญหา	6.36	5.37	4.98	4.03	1.50
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอน สาขาพาณิชยกรรม	5.87	5.30	6.17	4.87	-0.32
14. การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับการสอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร	4.97	4.41	6.20	5.01	-1.47
15. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศ การสอนของครู	6.01	5.87	8.71	5.25	-0.67
16. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน	7.55	5.94	7.05	5.92	0.47
17. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู	3.68	3.83	4.63	4.19	-1.34

* $P < .05$

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม คำนวณ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนนอกโครงการ เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง

ปัญหาคำนวณนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้นผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู และการบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	I	S.D.	I	S.D.	
	1. ความรู้ความเข้าใจกิจกรรมการนำเรื่องต่าง ๆ ไปปฏิบัติ				
1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.58	3.66	3.76	3.27	-0.28
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	3.99	3.50	4.78	3.25	-1.25
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม	4.36	3.65	4.66	3.61	-0.45
1.4 ความสำเร็จ การจัดการเวลาเรียน	4.28	4.54	3.83	4.18	0.56
1.5 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.66	3.71	4.41	3.18	-0.66
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผลตามแนวของ หลักสูตร	3.48	2.76	4.00	2.88	-1.02
2. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติ	3.92	4.25	3.71	2.61	0.31
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปฏิบัติ	3.58	3.47	4.15	3.32	-0.90
4. การนำคู่มือการเขียนการสอนไปปฏิบัติ	3.52	3.76	4.71	4.13	-1.70
5. การนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน นวัตกรรม และจัดทำเป็นบันทึกการสอน	4.67	4.14	5.29	3.93	-0.64
6. การนำแผนการสอนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและ ชั้นเรียน	4.31	3.65	4.73	3.39	-0.62
7. การจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้สอนว่าเพียงพอความรู้ ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวของหลักสูตร	4.75	4.51	6.17	4.68	-1.65
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนร่วมกันระหว่างครูที่ สอนรายวิชาเดียวกัน	5.20	4.99	6.44	4.38	-1.41
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สาขาพาณิชยกรรม	6.67	5.42	8.27	5.71	-1.40

*P < .05

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีค่าส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	7.51	5.70	9.61	6.26	-1.70
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร	7.97	5.65	9.68	6.07	-1.64
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	7.92	5.71	8.95	5.99	-0.99
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.76	4.76	7.66	4.44	-1.06
5. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน	6.53	5.19	6.98	4.64	-0.48
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	7.40	5.12	8.37	5.33	-1.03
7. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	6.68	5.25	8.66	5.62	-2.04*
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	6.89	5.01	8.34	5.00	-1.60
9. ความเพียงพอของแบบการสอบประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	6.31	4.69	7.32	4.72	-1.18
10. ความถูกต้องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสาขาพาณิชยกรรม ในหนังสือคู่มือการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน	5.04	4.16	5.22	4.39	-0.23

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ผู้บริหารและครูของโรงเรียนนอกโครงการเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาคำเอกสารหลักสูตร นอกจากเรื่องที่ยกมาแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการ กับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่ต่างกันเห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความถูกต้องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสาขาพาณิชยกรรม ในหนังสือคู่มือการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอน
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโครงการสอนแต่ละวิชาอย่าง สม่ำเสมอ	3.68	2.80	4.73	4.06	-1.54
2. การเตรียมบันทึกการสอนแต่ละคาบในรายวิชาที่สอนของครู อย่างสม่ำเสมอ	4.46	3.56	5.24	4.47	-1.14
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	6.53	5.37	6.41	5.20	0.11
4. ความเหมาะสมของเวลาให้กับเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตร กำหนดให้	4.53	3.80	4.29	3.06	0.35
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชาในสาขา พาณิชยกรรม	3.53	3.32	2.78	1.80	1.37
6. การชี้แจงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนใหม่กับเรียนทราบ อย่างชัดเจน	3.45	2.66	3.85	3.46	-0.72
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชาของครู	5.03	3.84	5.63	4.96	-0.71
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ของครู	3.97	3.35	3.61	2.87	0.62
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริมให้ นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.82	2.86	3.98	3.53	-0.28
10. การจัดให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสฝึกทักษะทางด้าน พาณิชยกรรมให้มากที่สุดจนเกิดความชำนาญ	2.91	3.18	3.73	4.39	-1.29
11. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม	9.22	6.06	9.71	5.50	-0.45
12. การให้แก่นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากธุรกิจที่อยู่นอกตัวนักเรียน	5.95	4.93	6.73	4.31	-0.90
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติการในสาขาพาณิชยกรรม	4.97	5.03	6.29	6.44	-1.34
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	5.61	5.14	6.46	5.12	-0.92
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อสื่อการสอน	6.09	5.73	6.46	6.07	-0.35
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาพาณิชยกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด	7.52	5.06	7.76	5.82	-0.25
17. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขา พาณิชยกรรม	7.43	5.70	7.66	6.11	-0.42
18. ความเหมาะสมของจำนวนคำถามที่สอนต่อสัปดาห์	5.53	4.85	5.00	3.21	-0.63
19. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการ ดำเนินงานในสาขาพาณิชยกรรม	6.83	5.23	6.15	6.36	-1.31
20. การจัดสภาพห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกให้อำนวยความสะดวก การเรียนการสอน	5.61	4.94	4.90	3.91	0.83

ตารางที่ 19 กอ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	21. การจับประจุมปรักษาหรือและประจุมปฏิบัติการของครู ในสาขาวิชาชีพกรรม	6.14	5.01	7.65	
22. ความเหมาะสมของการจัดลำดับรายวิชาในแผนการเรียน	4.90	4.17	4.54	3.22	0.51
23. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของนักเรียน	5.85	4.68	5.12	4.43	0.84
24. ความรอกคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแต่ละรายวิชา	5.15	3.81	4.83	3.90	0.47
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูสอนที่มีต่อนักเรียน	3.42	2.61	3.20	2.58	0.44
26. ความเหมาะสมในการสอนแต่ละรายวิชาของครู	4.36	3.83	3.88	3.04	0.72
27. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพกรรม	7.17	5.81	7.22	6.15	-0.05

*P < .05

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาชีพกรรม ด้านการจัด
การเรียนการสอน ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่าง
มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และมีปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านวิชาชีพกรรม
2. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือเกี่ยวกับสาขาวิชาชีพกรรม สำหรับนักเรียนตนเองในห้องสมุด
3. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาชีพกรรม
4. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการทำนงงานในสาขาวิชาชีพกรรม
5. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาวิชาชีพกรรม

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบมหาวิทยาลัยในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาอาชีพขงกรรม ความต้องการสอน
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	6.24	4.56	7.10	5.20	-1.00
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	6.55	5.49	6.12	5.20	0.44
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	5.91	4.10	6.05	5.51	-0.17
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอน แก่ครู	6.55	5.26	5.73	5.25	0.86
5. การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครู และนักเรียน ในโรงเรียน	7.01	4.67	6.00	4.63	-1.16
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	7.81	5.27	7.59	5.10	0.24
7. ทัศนคติการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	5.42	3.86	5.61	4.31	-0.26
8. การได้รับวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตร ทันเวลาสอน	8.97	5.84	6.95	5.47	1.94
9. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	6.69	5.09	8.10	5.71	0.62
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	8.26	5.32	6.96	5.24	1.56
11. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้					
11.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดแนว 13-15 นิ้ว	4.98	5.25	7.90	6.03	-2.95**
11.2 โต๊ะพิมพ์ดีด	4.14	4.56	7.71	6.07	-3.94**
11.3 เก้าอี้พิมพ์ดีด	4.92	4.95	8.07	5.99	-3.32**
11.4 แผนภูมิแสดงตำแหน่งการใช้นิ้ว	4.45	4.58	8.37	6.70	-4.15**
11.5 นาฬิกาจับเวลา	4.69	4.65	7.32	6.40	-2.81**
11.6 ทัศนคติการสอนพิมพ์ดีด	5.94	5.89	8.37	6.78	-2.18*
11.7 ตู้เหล็กสี่ลิ้นชัก	4.89	5.13	7.59	7.05	-2.62**
11.8 ตู้เหล็กชนิดสองบานเปิด	4.49	4.60	7.22	7.30	-2.79**
11.9 โต๊ะหน้ารวมพร้อมเก้าอี้ ซึ่งมิใช่โต๊ะเล็กเข้อร์	5.39	5.52	6.17	6.34	-2.67**
11.10 กระดานมีตู้	7.33	6.97	8.39	6.73	-0.85
12. การจัดจำนวนอุปกรณ์สำนักงานด้านอาชีพขงกรรมให้มากเพียงพอ ที่จะให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานทุกคนในวันปฏิบัติงาน	5.11	5.57	8.17	7.17	-2.81**

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ผู้บริหารและครูของโรงเรียนนอกโครงการเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้
  - 1.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดแคว 13-15 นิ้ว
  - 1.2 โตะพิมพ์ดีด
  - 1.3 แก้อั้วพิมพ์ดีด
  - 1.4 แผนภูมิแสดงตำแหน่งการใช้ นิ้ว
  - 1.5 นาฬิกาจับเวลา
  - 1.6 โตะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด
  - 1.7 ตู้เหล็กสี่ลิ้นชัก
  - 1.8 ตู้เหล็กชนิดสองบานเปิด
  - 1.9 โตะหน้าرابพร้อมแก้อั้ว ซึ่งมีใช้โตะเล็ก เซอร์

2. การจัดจำนวนอุปกรณ์ฝึกงานด้านพาณิชยกรรมให้มากเพียงพอ ที่จะให้ นักเรียนได้ฝึกงานทุกคนในชั่วโมงฝึกงาน

ปัญหาด้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องที่ยกมาแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชิต สาขานิติเวชกรรม ด้านการวัดและประเมินผล
 ความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. การแจ้งจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลแก่ครั้ง ให้นักเรียนทราบ	3.40	2.60	3.71	2.97	-0.63
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลแก่ครั้ง	3.56	3.34	3.68	3.82	-0.51
3. การประเมินผลก่อนเรียนแต่ละรายวิชา เพื่อศึกษาความรู้พื้นฐาน ของนักเรียน	5.23	3.88	5.00	4.98	0.30
4. การประเมินผลรายจุดประสงค์ระหว่างการเรียน เพื่อปรับปรุง การเรียนการสอน	4.41	3.22	4.88	4.12	-0.75
5. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างการเรียน	5.02	3.72	5.49	4.06	-0.68
6. การประเมินผลภายหลังการเรียน	3.30	2.99	2.49	2.35	1.57
7. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลภายหลังการเรียน	4.86	3.27	5.35	4.23	-0.83
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของครู	3.77	2.76	3.90	2.82	-0.26
9. การจัดอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลตามหลักสูตร	5.26	4.77	6.17	5.63	-1.00
10. การให้ครูที่สอนสาขานิติเวชกรรมมีส่วนร่วมในการทั้งเกณฑ์ การวัดและประเมินผล.	5.61	4.78	5.02	4.75	0.68
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	5.56	4.48	5.61	4.59	-0.06
12. ความสามารถของครูในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้ของ นักเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้	4.81	3.55	4.78	3.40	0.05
13. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการศึกษาค้นคว้าการเรียนของ นักเรียน	7.08	4.26	7.98	5.31	-1.08
14. ความพร้อมทางด้านวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ	4.47	3.40	4.83	5.00	-0.51
15. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของ กระทรวงศึกษาธิการ	3.32	2.86	4.02	4.11	-1.20
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์กำหนดสมรรถภาพ (Competency) ทางกานนิติเวชกรรมของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.53	3.24	4.83	3.29	-0.50

*P < .05

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และปัญหาโดยเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา สาขาพาณิชยกรรม งานการแนะแนว
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการ

ข้อความ	โรงเรียน ในโครงการ		โรงเรียน นอกโครงการ		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
	1. ก่อนที่นัก เรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจากกลุ่มวิชา พื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนใดจึงมี บริการสำหรับนัก เรียนในค่าน				
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีวศึกษาแต่ละสาขาที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก	5.54	5.09	3.71	2.99	2.16*
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจทางอาชีพ แบบทดสอบความถนัดทางอาชีพ	5.89	4.82	5.46	4.64	0.49
1.3 การสัมภาษณ์นัก เรียนก่อนที่นัก เรียนจะตัดสินใจเลือก แผนการเรียน	6.49	5.03	4.61	4.09	2.16*
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือกแผนการเรียน ให้นักเรียน	6.22	5.30	5.10	4.99	1.19
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา โรงเรียนใดจึงมี บริการในค่าน					
2.1 การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ให้นักเรียน ทราบโดยทั่วกัน เช่น ในรูปของเอกสาร ป้ายนิเทศ จัดนิทรรศการ ฯลฯ	5.73	4.27	4.98	4.00	0.99
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบ อาชีพในสาขาพาณิชยกรรม	4.53	3.73	4.17	3.58	0.53
2.3 การให้มีครูที่ปรึกษาช่วยปรึกษานักเรียน	3.27	2.78	3.65	3.40	-0.68
2.4 การจัดบริการสำรวจนัก เรียนเป็นรายบุคคล	5.41	3.91	6.20	5.07	-1.03
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบ อาชีพที่นำเสนอแก่นักเรียน	5.84	4.83	4.80	4.11	1.22
2.6 การจัดบริการปรึกษาระหว่างการสัมภาษณ์เพื่อหาทางทำให้นัก นักเรียน	7.61	4.51	7.32	5.11	0.35
3. การศึกษามูลนิธิการแนะแนว	5.17	3.48	5.41	3.72	-0.38
4. การจัดทำหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนว	5.47	3.52	5.73	3.20	-0.43
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	6.31	4.26	5.93	4.50	0.49
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	4.78	3.62	5.20	3.84	-0.62
7. การจัดเวลาเพื่อให้บริการแนะแนว	5.58	3.95	4.76	3.35	1.19
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว	4.70	3.75	4.78	3.66	-0.11
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing System) สำหรับเก็บ ข้อมูลของผู้มารับบริการแนะแนวให้ปลอดภัยและเป็นความลับ	4.58	3.86	5.46	4.26	-1.23

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม คำนการแนะแนว ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูของโรงเรียนนอกโครงการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐานวิชาชีพแต่ละสาขา ที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก และการสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจเลือกแผนการเรียน

ปัญหาคำนการแนะแนวนอกจากเรื่องที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในโครงการกับโรงเรียนนอกโครงการมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้แก่ นักเรียน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขา
พาณิชยกรรม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way
Analysis of Variance) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ก. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่อยู่ในเขตการ
ศึกษา 9 10 และ 11 (ตารางที่ 23 ถึง 29)

ข. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ
สาขาพาณิชยกรรม ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์
การทำงานต่างกัน (ตารางที่ 30 ถึง 36)

ตัวเลขหัวตาราง (Subtitle) ที่ใช้ในตารางเปรียบเทียบรายคู่

จากตารางที่ 23 ถึง 29 มีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง เขตการศึกษา 9
- 2 หมายถึง เขตการศึกษา 10
- 3 หมายถึง เขตการศึกษา 11

จากตารางที่ 30 ถึง 36 มีความหมายดังนี้

- 4 หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี
- 5 หมายถึง ประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี
- 6 หมายถึง ประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบปัญหาในการไร้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา สาขาพาณิชยกรรม งานคหกรรม
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเรทการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เรทการศึกษา			เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11	1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	2	3
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นที่ไปตามแผนการสอน	4.05	4.75	4.65	0.53	-	-
2. การจัดทำครูให้สอนตรงกับความต้องการและความสามารถ	3.04	3.15	3.38	0.11	-	-
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของผู้บริหาร	7.18	5.63	5.69	1.50	-	-
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง	5.44	5.31	5.12	0.11	-	-
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของครู	2.31	3.15	2.56	0.98	-	-
6. ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.44	3.13	3.06	1.11	-	-
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยากาศในห้องเรียนของครู	2.42	3.12	3.27	1.43	-	-
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน	2.38	3.38	3.21	1.95	-	-
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาพาณิชยกรรม	3.98	4.13	4.12	0.02	-	-
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาพาณิชยกรรมตามแนวของหลักสูตร	2.89	3.31	3.44	0.58	-	-
11. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้เป็นที่ไปตามแผนการสอน	3.60	3.81	3.87	0.08	-	-
12. การจัดทำประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูด้านการสอนและการแก้ปัญหา	5.38	5.48	7.17	2.09	-	-
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอนสาขาพาณิชยกรรม	5.60	6.40	5.87	0.33	-	-
14. การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมสำหรับการสอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร	4.93	5.15	5.81	0.52	-	-
15. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู	9.31	9.50	5.69	8.07**	-	*
16. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน	7.93	6.87	7.44	0.43	-	-
17. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู	3.22	4.23	4.37	1.38	-	-

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม คำนวณ ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 และ 10 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 11 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู

ปัญหาคำนวณนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่า เป็นปัญหามาก คือ การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบปัญหาในการไร้อัลกิบราพื้นฐานวิชาอาริท สาขาคหณกรรม ด้านความเข้าใจอัลกิบรา ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เขตการศึกษา				เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11	F	1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	กับ	กับ	กับ
1. ความรู้ความเข้าใจตลอดจนการนำเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ไปปฏิบัติ							
1.1 จุดมุ่งหมายของอัลกิบราสาขาคหณกรรม	3.82	3.12	3.92	0.80	-	-	-
1.2 หลักการของอัลกิบราสาขาคหณกรรม	4.38	3.75	4.44	0.63	-	-	-
1.3 โครงสร้างของอัลกิบราสาขาคหณกรรม	4.53	3.90	4.88	0.97	-	-	-
1.4 คาบเวลา การจัดอัตราเวลาเรียน	4.47	3.60	4.40	0.63	-	-	-
1.5 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.98	4.21	3.81	0.17	-	-	-
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล ตามแนวของอัลกิบรา	3.16	3.58	4.13	1.64	-	-	-
2. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติ	4.18	3.65	3.75	0.28	-	-	-
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปฏิบัติ	4.15	3.40	3.62	0.67	-	-	-
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปฏิบัติ	4.20	3.67	3.58	0.40	-	-	-
5. การนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำเป็นบันทึกการสอน	5.11	4.04	5.33	1.50	-	-	-
6. การนำแผนการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนและชั้นเรียน	4.73	4.08	4.44	0.41	-	-	-
7. การจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ตามแนวของอัลกิบรา	5.38	5.77	4.19	1.65	-	-	-
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนรวมทั้ง ระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน	5.49	5.50	5.58	0.01	-	-	-
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา อัลกิบราสาขาคหณกรรม	7.13	7.77	6.81	0.41	-	-	-

* $P < .05$ ** $P < .01$

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่าปัญหาในการไร้อัลกิบราพื้นฐานวิชาอาริท สาขาคหณกรรม ด้านความเข้าใจอัลกิบรา ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ว่าก็เห็นว่าไม่มีปัญหามาก คือ การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอัลกิบรา สาขาคหณกรรม

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหารและครูในเรขการศึกษ 9 10 และ 11

ข้อความ	เรขการศึกษ			F	เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11		1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		กับ	กับ	กับ
				2	3	3	
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	8.73	8.85	7.21	1.26	-	-	-
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร	8.65	9.06	7.52	0.99	-	-	-
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	8.38	8.46	7.69	0.28	-	-	-
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	6.82	7.44	6.73	0.36	-	-	-
5. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน	6.27	6.75	6.94	0.25	-	-	-
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	7.16	8.06	7.75	0.41	-	-	-
7. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม	6.76	8.37	6.46	1.90	-	-	-
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม	6.56	7.77	7.50	0.85	-	-	-
9. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม	6.22	6.73	6.79	0.24	-	-	-
10. ความถูกต้องของร่องเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสารา พาณิชย์กรรม ในหนังสือคู่มือการเรียนการสอน สำหรับนักเรียน	4.56	4.94	5.79	1.18	-	-	-

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ผู้บริหารและครูในเรขการศึกษ 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทักษะกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอน ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเรขการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เรขการศึกษา				เปรียบเทียบรายกลุ่ม		
	9	10	11	F	1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	กับ	กับ	กับ
					2	3	3
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโครงการสอนแต่ละวิชา อย่างสม่ำเสมอ	3.22	4.15	4.52	2.43	-	-	-
2. การเตรียมบันทึกการสอนแต่ละคาบในรายวิชาที่สอน ของครูอย่างสม่ำเสมอ	3.95	5.02	5.06	1.49	-	-	-
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	6.49	6.71	6.29	0.08	-	-	-
4. ความเหมาะสมของเวลาทำเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่ หลักสูตรกำหนดให้	4.04	4.19	5.19	1.60	-	-	-
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชา ในสาขาทักษะกรรม	2.76	2.98	4.29	4.10*	-	*	*
6. การชี้แจงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียน ทราบบ้างชัดเจน	2.91	3.31	4.46	4.29*	-	*	-
7. การใช้สื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชาของครู	4.78	5.12	5.67	0.62	-	-	-
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอนของครู	3.64	2.85	5.17	7.60**	-	*	*
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริม ให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	3.45	3.48	4.67	2.82	-	-	-
10. การจัดทำนักเรียนแต่ละคนมีโอกาสฝึกทักษะทางคาน ทักษะกรรมใหม่ากพอจนเกิดความชำนาญ	3.38	2.88	3.08	0.27	-	-	-
11. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานคานทักษะกรรม	9.75	9.85	8.42	0.94	-	-	-
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากธุรกิจที่อยู่ รอบตัวนักเรียน	5.82	6.98	5.67	1.18	-	-	-
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติงานในสาขาทักษะกรรม	5.55	4.81	5.58	0.33	-	-	-
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	6.31	5.21	5.94	0.63	-	-	-
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อการสอน	6.55	5.50	6.48	0.54	-	-	-
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาทักษะกรรมสำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด	7.33	8.10	7.33	0.37	-	-	-
17. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ในสาขาทักษะกรรม	6.49	8.44	7.77	1.59	-	-	-
18. ความเหมาะสมของจำนวนคานที่สอนต่อสัปดาห์	4.82	5.25	6.13	1.13	-	-	-
19. ความเพียงพอของงบประมาณที่ใ้กับภาคโรงเรียน เพื่อการดำเนินงานในสาขาทักษะกรรม	6.89	7.37	7.27	0.11	-	-	-

ตารางที่ 26 ทอ

ข้อความ	เขตการศึกษา				เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11	F	1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	กัม	กัม	กัม
20. การจัดทำห้องเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่ออำนวยความสะดวกการเรียนการสอน	4.80	5.19	6.33	1.52	-	-	-
21. การจัดประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการ ของครูในสาขาวิชาชีพกรรม	6.05	6.54	7.02	0.42	-	-	-
22. ความเหมาะสมของการจัดตำราวิชาใน แผนการเรียน	4.62	4.21	5.60	1.72	-	-	-
23. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการ ของนักเรียน	5.00	4.77	7.25	4.52**	-	*	*
24. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแต่ละ รายวิชา	4.80	4.85	5.58	0.68	-	-	-
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน	2.76	3.54	3.81	2.13	-	-	-
26. ความเหมาะสมในการสอนแต่ละรายวิชาของครู	3.93	3.69	5.10	2.27	-	-	-
27. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพกรรม	7.36	7.31	6.87	0.11	-	-	-

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาชีพกรรม ด้านการจัด
การเรียนการสอน ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9
และ 10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชาในสาขาวิชาชีพกรรม
2. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของครู
3. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของนักเรียน

ปัญหาคำแนะนำการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและ
ครูในเขตการศึกษา 9 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การรับแจ้งจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียนทราบอย่าง
ชัดเจน

ปัญหาคำแนะนำการจัดการเรียนการสอนนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10
และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่
ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านวิชาชีพกรรม
2. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขาวิชาชีพกรรม
4. การใช้สถานประกอบการในการเรียนการสอนสาขาวิชาชีพกรรม

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เขตการศึกษา				เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11	F	1	1	2
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		กับ	กับ	กับ
					2	3	3
1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	5.89	6.23	7.29	1.26	-	-	-
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	6.60	6.46	6.25	0.06	-	-	-
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	5.71	5.67	6.46	0.51	-	-	-
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู	6.25	5.77	7.00	0.72	-	-	-
5. การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียน	7.09	7.85	6.87	0.62	-	-	-
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	7.55	7.56	8.17	0.25	-	-	-
7. ทัศนคติการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	5.20	5.52	5.71	0.23	-	-	-
8. การใฝ่คว้าวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนจากกองทัสนาหลักสูตร หับเวลาสอน	7.47	8.62	9.33	1.40	-	-	-
9. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	7.91	8.90	8.83	0.60	-	-	-
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	7.45	7.87	8.54	0.56	-	-	-
11. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้							
11.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดแก้ว 13-15 นิ้ว	5.64	6.19	5.38	0.28	-	-	-
11.2 โต๊ะพิมพ์ดีด	4.85	5.17	5.17	0.07	-	-	-
11.3 เก้าอี้พิมพ์ดีด	5.40	5.79	6.04	0.19	-	-	-
11.4 แขนกึ่งนิยตงตำแหน่งการไร่นิ้ว	5.64	5.33	5.40	0.05	-	-	-
11.5 นาฬิกาจับเวลา	6.15	5.23	4.69	1.05	-	-	-
11.6 โต๊ะสารนิเทศการสอนพิมพ์ดีด	7.33	5.75	6.58	0.86	-	-	-
11.7 ตู้เหล็กสี่ชั้นรัก	5.60	5.52	5.63	0.01	-	-	-
11.8 ตู้เหล็กชนิดสองบานเปิด	5.82	4.85	4.87	0.54	-	-	-
11.9 โต๊ะนารวมพร้อมเก้าอี้ ซึ่งมีโต๊ะเล็กเซอร์	5.91	6.04	6.38	0.09	-	-	-
11.10 กระดานบัญชี	8.16	8.31	6.31	1.88	-	-	-
12. การจัดจำนวนอุปกรณ์ฝึกงานด้านพาณิชยกรรมให้มากเพียงพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกงานทุกคนในวันฝึกงาน	5.98	6.48	5.23	0.54	-	-	-

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทุกเรื่อง และปัญหาส่วนใหญ่ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหาน้อย คือ ความเพียงพอของ โตะพิมพ์ดีด

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทักษะกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เขตการศึกษา				เปรียบเทียบรายคู่		
	9	10	11		1	1	2
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	กัณ	กัณ	กัณ
1. การแจ้งจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผล							
การเรียนแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ	3.20	3.02	4.23	3.16*	-	-	-
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์							
การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียน							
การสอนแต่ละครั้ง	3.29	2.88	4.77	4.48**	-	-	*
3. การประเมินผลก่อนเรียนแต่ละรายวิชา เพื่อศึกษา							
ความรู้พื้นฐานของนักเรียน	4.13	5.44	6.00	2.92	-	-	-
4. การประเมินผลรายจุดประสงค์ระหว่างการเรียน							
เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	3.87	4.44	5.31	2.35	-	-	-
5. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่าง							
การเรียน	5.31	4.55	5.54	0.95	-	-	-
6. การประเมินผลภายหลังการเรียน	3.27	2.31	3.67	3.23*	-	-	*
7. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลภายหลัง							
การเรียน	4.60	4.60	5.81	2.07	-	-	-
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนของครู	3.87	3.65	3.88	0.12	-	-	-
9. การจกัชมรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ							
การวัดและประเมินผลตามหลักสูตร	5.55	5.37	5.58	0.03	-	-	-
10. การให้ครูที่สอนสาขาทักษะกรรมมีส่วนร่วมในการ							
ตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล	5.22	4.85	6.33	1.37	-	-	-
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	5.55	5.21	5.96	0.36	-	-	-
12. ความสามารถของครูในการสร้างหรือทดสอบวัดความรู้							
ของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู	4.53	4.48	5.42	1.21	-	-	-
13. ความร่วมมือของบุคลากรในการติดตามผลการเรียน							
ของนักเรียน	6.82	7.58	7.58	0.50	-	-	-
14. ความพร้อมทางค่าวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ	5.11	3.69	4.87	2.06	-	-	-
15. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของ							
กระทรวงศึกษาธิการ	3.56	3.13	3.81	0.58	-	-	-
16. การสร้างและพัฒนาเกณฑ์กำหนดสมรรถภาพ (Competency)							
ทางเกณฑ์ของกรมของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.51	4.13	5.19	1.43	-	-	-

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์การประเมินผล การเรียนการสอนแต่ละครั้ง และการประเมินผลภายหลังการเรียน

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่า ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปพาดพิงให้เห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การแจ้งจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลการเรียนแต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูในเขตการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา สาขาพาณิชยกรรม ด้านการแนะแนว
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูในเรขการศึกษา 9 10 และ 11

ข้อความ	เรขการศึกษา				เปรียบเทียบรายกลุ่ม		
	9	10	11		1	1	2
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	F	กับ	กับ	กับ
					2	3	3
1. ก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจาก กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนโคจักษ์ให้มีการสำรวจนักเรียนในค่าน							
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของ วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาแต่ละสาขาที่โรงเรียน เปิดให้นักเรียนเลือก	5.35	3.65	6.19	4.09*	-	-	*
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจ ทางอาชีพ. แบบทดสอบความถนัดทางอาชีพ	5.65	5.69	6.00	0.08	-	-	-
1.3 การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจ เลือกแผนการเรียน	6.35	5.02	6.63	1.65	-	-	-
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือก แผนการเรียนให้นักเรียน	6.73	5.12	5.90	1.28	-	-	-
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา โรงเรียน โคจักษ์ให้มีการ ในค่าน							
2.1 การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน เช่น ในรูปของ เอกสาร ป้ายนิเทศ จดนิทรรศการ ฯลฯ	6.02	4.42	6.13	2.77	-	-	-
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือ การประกอบอาชีพในสาขาพาณิชยกรรม	4.07	3.62	5.63	4.50*	-	-	*
2.3 การให้มีครูที่ปรึกษาช่วยนักเรียน	3.18	3.48	3.44	0.16	-	-	-
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล	5.25	5.87	5.73	0.31	-	-	-
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ความแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	5.64	4.79	6.29	1.36	-	-	-
2.6 การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำ ให้นักเรียน	7.33	7.79	7.50	0.13	-	-	-
3. การติดตามผลการแนะแนว	5.35	4.90	5.44	0.34	-	-	-
4. การจัดทำหลักฐานสรุปผลเกี่ยวกับการแนะแนว	5.84	5.12	5.63	0.62	-	-	-
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	6.60	5.15	6.87	2.43	-	-	-
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	5.00	4.21	5.44	1.52	-	-	-
7. การจัดเวลาเพื่อให้บริการแนะแนว	5.60	4.85	5.63	0.72	-	-	-

ตารางที่ 29 กอ

ข้อความ	เรขการศึกษา			เปรียบเทียบรายกลุ่ม		
	9	10	11	1	1	2
				กับ	กับ	กับ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	F	2	3
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว	4.96	3.85	5.35	2.33	-	-
9. การจัดระบบเก็บเอกสาร (Filing system) สำหรับเก็บข้อมูลของผู้มารับบริการแนะแนวให้ปลอดภัยและเป็นความลับ	5.42	4.21	4.75	1.25	-	-

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชย์กรรม ด้านการแนะแนว ผู้บริหารและครูในเรขการศึกษา 11 เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูในเรขการศึกษา 10 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพแต่ละสาขาที่โรงเรียนเปิดให้นักเรียนเลือก และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพในสาขาพาณิชย์กรรม

ปัญหาด้านการแนะแนวนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูในเรขการศึกษา 9 10 และ 11 มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ว่ากันว่าเป็นปัญหามาก คือ การจัดบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้นักเรียน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน			เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า	4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	5	6
1. ความกระตือรือร้นของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ดีขึ้นไปตามแผนการสอน	4.68	4.55	4.26	0.18	-	-
2. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับความสามารถ	3.45	4.32	2.16	4.34*	-	*
3. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหาร	6.75	7.66	4.66	4.83**	-	*
4. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้อำนวยการ	6.26	5.18	4.53	3.50*	-	*
5. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของครู	3.21	2.59	2.26	1.28	-	-
6. ความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบในการสอนของครู	2.79	2.75	3.02	0.16	-	-
7. ความสามารถในการควบคุมชั้นและบรรยากาศในห้องเรียน	2.98	3.32	2.60	0.87	-	-
8. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน	3.02	3.93	2.27	4.61*	-	*
9. ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	4.32	5.00	3.21	2.58	-	-
10. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามแนวของหลักสูตร	3.21	4.02	2.63	3.36*	-	*
11. ความพร้อมของครูในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนให้ดีขึ้นไปตามแผนการสอน	4.23	3.82	3.31	0.90	-	-
12. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูดำเนินการสอนและการแก้ปัญหา	7.13	6.89	4.40	5.32**	-	*
13. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอนสาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	7.45	6.70	4.13	7.02**	-	*
14. การเรียนจากประสบการณ์จริงที่กิจกรรมสำหรับนักเรียนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร	5.62	6.18	4.37	2.25	-	-
15. ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาสหศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการนิเทศการสอนของครู	7.91	8.91	7.92	0.48	-	-
16. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน	7.70	9.25	5.89	4.43*	-	*
17. การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู	3.49	5.48	3.19	5.06**	*	*

* P < .05

** P < .01

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม คำนวณ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ

1. การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอน สาขาพาณิชยกรรม ของผู้บริหาร
2. การจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อวางแผนช่วยครูด้านการสอนและการแก้ปัญหา
3. ความเหมาะสมของจำนวนครูที่รับผิดชอบงานด้านการสอนสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาคำนวณที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. การจัดให้ครูได้สอนตรงกับ ความถนัดและความสามารถ
2. ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวิชาของครูผู้สอน
3. ความมั่นใจของครูที่จะสอนในสาขาพาณิชยกรรมตามแนวของหลักสูตร
4. การบำรุงขวัญและให้กำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงานด้านการสอน

ปัญหาคำนวณที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าในการเรียนการสอนสาขาพาณิชยกรรมของผู้ปกครอง

ปัญหาคำนวณที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมของครู

ปัญหาคำนวณตัวครูนอกจากเรื่องที่ถูกกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความสนใจของศึกษานิเทศก์สาขาพาณิชยกรรมในการนิเทศการสอนของครู

ตารางที่ 31. เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาสาขาศาสนาพิธีกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
1. ความรู้ความเข้าใจตลอดจนการนำเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ ไปปฏิบัติ							
1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาศาสนาพิธีกรรม	3.89	3.98	3.15	0.92	-	-	-
1.2 หลักการของหลักสูตรสาขาศาสนาพิธีกรรม	4.55	4.93	3.37	3.05*	-	-	-
1.3 โครงสร้างของหลักสูตรสาขาศาสนาพิธีกรรม	4.89	5.43	3.35	5.06*	-	*	*
1.4 ความเวลา การจัดอัตราเวลาเรียน	4.30	5.23	3.29	2.53	-	-	-
1.5 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	3.70	5.02	3.53	2.56	-	-	-
1.6 ระเบียบและวิธีการวัดและการประเมินผล ตามแนวของหลักสูตร	3.66	4.20	3.16	1.83	-	-	-
2. การนำแผนการสอนไปปฏิบัติ	4.13	4.23	3.39	0.78	-	-	-
3. การนำคู่มือแนวการสอนไปปฏิบัติ	3.81	4.55	3.08	2.41	-	-	-
4. การนำคู่มือการเรียนการสอนไปปฏิบัติ	4.25	4.23	3.18	1.42	-	-	-
5. การนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำเป็นบันทึกการสอน	5.60	5.45	3.73	3.87*	-	*	*
6. การนำแผนการสอนมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของ นักเรียนและชั้นเรียน	4.92	4.61	3.85	1.26	-	-	-
7. การจัดหาหนังสือ เอกสารต่าง ๆ ที่จะใช้ค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนการสอน ตามแนวของหลักสูตร	5.75	5.25	4.48	1.10	-	-	-
8. การวางแผนการเรียน การเตรียมการสอนร่วมกัน ระหว่างครูที่สอนรายวิชาเดียวกัน	6.25	5.68	4.79	1.32	-	-	-
9. การมีส่วนร่วมหรือเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสาขาศาสนาพิธีกรรม	7.67	8.02	6.29	1.54	-	-	-

*F < .05

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านความเข้าใจหลักสูตร ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม และการนำคู่มือแนวการสอน สื่อการสอน หนังสือเรียน มาพิจารณาและจัดทำเป็นบันทึกการสอน

ปัญหาค้นความเข้าใจหลักสูตรเรื่องที่พิจารณาโดยรวมแล้ว ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้ว ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปภาคพิจให้ เห็นว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติเกี่ยวกับหลักการของหลักสูตรสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาค้นความเข้าใจหลักสูตรนอกจากเรื่องที่ยกมาแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ความความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า	F	4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี		กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
1. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร	9.00	8.14	7.74	0.67	-	-	-
2. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตร	9.11	9.02	7.39	1.63	-	-	-
3. ความเพียงพอของหนังสือคู่มือแนวการสอน	8.53	9.30	7.10	2.03	-	-	-
4. ความเพียงพอของโครงการสอน	7.68	6.75	6.58	0.87	-	-	-
5. ความเพียงพอของคู่มือการประเมินผลการเรียน	7.43	6.73	5.92	1.30	-	-	-
6. ความเพียงพอของหนังสือประกอบการสอน	8.21	8.11	6.84	1.25	-	-	-
7. ความเพียงพอของคู่มือการเรียนการสอน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	7.53	7.84	6.44	1.03	-	-	-
8. ความเพียงพอของใบงานวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	7.66	7.89	6.48	1.25	-	-	-
9. ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวัน วิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม	7.75	6.57	5.56	3.19*	-	*	-
10. ความถูกต้องของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในสาขาพาณิชยกรรม ในหนังสือคู่มือ การเรียนการสอนสำหรับนักเรียน	5.62	5.68	4.21	2.25	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านเอกสารหลักสูตร ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความเพียงพอของแผนการสอนประจำวันวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาค้านเอกสารหลักสูตรนอกจากเรื่องดังกล่าวข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างก็มีความเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทักษะกรรม ด้านการจัดการเรียนรู้ การสอน ความเหมาะสมของคู่มือบริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
1. การเตรียมแผนการสอนหรือโครงการสอนแต่ละวิชาอย่างสม่ำเสมอ	4.06	3.93	3.87	0.05	-	-	-
2. การเตรียมบันทึกการสอนแต่ละความในรายวิชาที่สอนของครูอย่างสม่ำเสมอ	4.75	5.09	4.27	0.61	-	-	-
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการแก่นักเรียน	7.58	6.84	5.32	2.78	-	-	-
4. ความเหมาะสมของเวลาเกี่ยวกับเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้	5.11	5.18	3.40	4.59*	-	*	*
5. ความรู้ ความสามารถของครูที่สอนแต่ละรายวิชาในสาขาทักษะกรรม	3.89	3.66	2.63	2.91	-	-	-
6. การชี้แจงจุดประสงค์ของแต่ละบทเรียนให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน	3.70	3.77	3.26	0.51	-	-	-
7. การไว้ชื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชาของครู	6.43	5.07	4.19	4.36*	-	*	-
8. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของครู	4.87	3.59	3.24	4.03*	-	*	-
9. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น	4.43	4.07	3.23	2.45	-	-	-
10. การจัดให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสฝึกทักษะทางด้านทักษะกรรมใหม่ากพอจนเกิดความชำนาญ	3.09	3.48	2.89	0.36	-	-	-
11. การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านทักษะกรรม	10.34	8.63	8.97	1.15	-	-	-
12. การให้งานนักเรียนไปศึกษาค้นคว้าจากธุรกิจที่อยู่รอบตัวนักเรียน	6.34	5.95	6.13	0.08	-	-	-
13. ความพร้อมของห้องปฏิบัติงานในสาขาทักษะกรรม	5.85	6.09	4.31	1.79	-	-	-
14. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน	6.53	7.11	4.32	4.76**	-	*	*
15. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อสื่อการสอน	6.60	7.00	5.26	1.37	-	-	-
16. ความเพียงพอของจำนวนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับสาขาทักษะกรรม สำหรับนักเรียนค้นคว้าเองในห้องสมุด	8.45	7.84	6.65	1.79	-	-	-
17. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาทักษะกรรม	9.21	7.41	6.23	3.94*	-	*	-
18. ความเหมาะสมของจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์	6.34	6.43	3.84	6.16**	-	*	*
19. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับจากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขาทักษะกรรม	8.11	8.14	5.68	3.80*	-	-	-

ตารางที่ 33 ต่อ

ข้อความ	ประสมการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
20. การจักสภาพห้องเรียน และสิ่งแวดลอมให้ เจ้าหน้าที่ช่วยต่อการเรียนการสอน	5.58	6.75	4.35	3.50*	-	-	*
21. การจักประชุมปรึกษาหารือและประชุมปฏิบัติการ ของครูในสาขาวิชาชีพกรรม	7.42	7.09	5.37	2.40	-	-	-
22. ความเหมาะสมของการจักลำดับรายวิชา ในแผนการเรียน	5.83	5.66	3.32	7.86**	-	*	*
23. การเปิดสอนรายวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการ ของนักเรียน	6.25	5.98	4.94	1.22	-	-	-
24. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครู แก่รายวิชา	5.87	5.39	4.16	3.14*	-	*	-
25. ความสนใจและเอาใจใส่ของครูผู้สอนที่มีต่อนักเรียน	3.32	3.59	3.23	0.23	-	-	-
26. ความเหมาะสมในการสอนแต่ละรายวิชาของครู	4.60	4.43	3.77	0.83	-	-	-
27. การไร้อุดมประกอบการในการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพกรรม	6.23	7.36	7.87	1.15	-	-	-

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาวิชาชีพกรรม ด้านการจัดการเรียน การสอน ผู้บริหารและครูที่มีประสมการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี และ 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครู ที่มีประสมการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. ความเหมาะสมของเวลา กับเนื้อหาแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้
2. ความเหมาะสมของจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียน
3. ความเหมาะสมของจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์
4. ความเหมาะสมของการจักลำดับรายวิชาในแผนการเรียน

ปัญหาค้นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารและครูที่มีประสมการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสมการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. การใช้สื่อประกอบการสอนแต่ละรายวิชาของครู
2. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของครู
3. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในสาขาวิชาชีพกรรม
4. ความสอดคล้องของแผนการสอนและคู่มือครูแก่รายวิชา

ปัญหาค้นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้บริหารและครูที่มีประสมการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสมการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจักสภาพห้องเรียนและสิ่งแวดลอมให้เจ้าหน้าที่ช่วยต่อการเรียนการสอน

ปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอนเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหาร และครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปพาคียง ให้เห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ จากโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาคำถามการจัดการเรียนการสอนนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหาร และครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหา มาก คือ การพานักเรียนไปทัศนศึกษางานด้านพาณิชยกรรม และความเพียงพอของ จำนวนหนังสือที่เกี่ยวกับสาขาพาณิชยกรรมสำหรับนักเรียนคนคว่ำเองในห้องสมุด

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาหัตถกรรม ด้านสื่อการสอน
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายกลุ่ม		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	ทีม	ทีม	ทีม
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
1. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน	7.72	6.55	5.32	3.79*	-	*	-
2. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน	6.74	7.84	5.19	3.31*	-	-	*
3. ความร่วมมือของครูในการจัดทำสื่อการสอน	6.45	6.70	4.97	2.49	-	-	-
4. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู	7.68	6.68	4.95	4.14*	-	-	-
5. การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครู และนักเรียนในโรงเรียน	7.89	8.16	6.10	3.24*	-	-	-
6. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู	8.55	7.75	7.08	1.14	-	-	-
7. ทัศนคติการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู	6.38	5.70	4.53	3.28*	-	*	-
8. การได้รับวัสดุหลักสูตร และสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตร ทันเวลาสอน	8.15	8.89	8.40	0.20	-	-	-
9. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน	8.08	8.89	8.68	0.32	-	-	-
10. การประชุมปฏิบัติการของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน	7.81	8.68	7.53	0.62	-	-	-
11. ความเพียงพอของสื่อการสอนต่อไปนี้							
11.1 เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย ขนาดแรก 13-15 นิ้ว	5.70	6.39	5.31	0.48	-	-	-
11.2 โต๊ะพิมพ์ดีด	5.23	5.57	4.56	0.51	-	-	-
11.3 เก้าอี้พิมพ์ดีด	5.96	6.55	4.97	1.17	-	-	-
11.4 แบนภูมิแสดงตำแหน่งการใช้ไม้	5.66	6.02	4.89	0.61	-	-	-
11.5 นาฬิกาจับเวลา	5.47	5.61	5.11	0.13	-	-	-
11.6 โต๊ะสาธิตการสอนพิมพ์ดีด	6.43	6.91	6.44	0.09	-	-	-
11.7 ตู้เหล็กสี่ชั้นเหล็ก	5.92	6.66	4.53	1.90	-	-	-
11.8 ตู้เหล็กชนิดสองบานเปิด	5.83	5.45	4.45	0.96	-	-	-
11.9 โต๊ะหน้ารวมพร้อมเก้าอี้ ซึ่งมีโต๊ะเล็กเซอร์	6.43	6.86	5.29	1.06	-	-	-
11.10 กระดานบัญชี	6.98	8.47	7.52	0.57	-	-	-
12. การจัดจำนวนอุปกรณ์ฝึกงานด้านหัตถกรรมในฝึกงานเพียงพอที่จะให้นักเรียนได้ฝึกงานทุกคนในวันฝึกงาน	5.43	6.93	5.56	0.86	-	-	-

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านสื่อการสอน ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ

1. ความเพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์ที่สามารถนำไปสร้างสื่อการสอน
2. ความสามารถของโรงเรียนในการจัดซื้อและบริการสื่อการสอนแก่ครู
3. ทักษะการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ของครู

ปัญหาด้านสื่อการสอนที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือความร่วมมือและสนับสนุนของผู้บริหารในการจัดทำสื่อการสอน

ปัญหาด้านสื่อการสอนเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่า ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปภาคพียงให้เห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจัดแหล่งค้นคว้าวิทยากรสำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียน

ปัญหาด้านสื่อการสอนนอกจากเรื่องที่ถูกกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ

1. การจัดแหล่งบริการสื่อการสอนสำหรับช่วยการสอนของครู
2. การได้รับวัสดุหลักสูตรและสื่อการสอนจากกองพัฒนาหลักสูตรทันเวลาสอน
3. ความช่วยเหลือของชุมชนเกี่ยวกับสื่อการสอน
4. การประชุมปฏิบัติการ ของโรงเรียนเพื่อผลิตสื่อการสอน
5. ความเพียงพอของกระดานบัญชี

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาทักษะกรรม งานการวัดและประเมินผล
ตามความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$		5	6	6
1. การแจ้งจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผล							
การเรียนรู้แต่ละครั้งให้นักเรียนทราบ	3.53	3.70	3.27	0.34	-	-	-
2. การให้นักเรียนรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายและเกณฑ์							
การประเมินผล ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้							
การสอนแต่ละครั้ง	3.70	3.91	3.40	0.28	-	-	-
3. การประเมินผลก่อนเรียนแต่ละรายวิชา เพื่อศึกษา							
ความรู้พื้นฐานของนักเรียน	5.13	5.55	4.94	0.28	-	-	-
4. การประเมินผลรายจุดประสงค์ระหว่างการเรียนรู้							
เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	5.11	4.89	3.77	2.50	-	-	-
5. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่าง							
การเรียนรู้	5.11	5.89	4.63	1.42	-	-	-
6. การประเมินผลภายหลังการเรียนรู้	3.49	2.95	2.84	0.81	-	-	-
7. การสอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลภายหลัง							
การเรียนรู้	5.19	5.73	4.31	2.23	-	-	-
8. มาตรฐานในการประเมินผลการเรียนรู้ของครู	3.51	4.05	3.55	0.47	-	-	-
9. การจัดอบรมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ							
การวัดและประเมินผลตามหลักสูตร	6.72	4.82	4.94	2.41	-	-	-
10. การให้ครูที่สอนสาขาทักษะกรรมมีส่วนร่วมในการ							
ทั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล	6.96	5.09	4.44	4.39*	-	*	-
11. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน	6.92	5.59	4.40	4.71**	-	*	-
12. ความสามารถของครูในการสร้างข้อทดสอบวัดความรู้							
ของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้	5.04	4.95	4.50	0.39	-	-	-
13. ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียน							
ของนักเรียน	6.81	7.34	7.73	0.57	-	-	-
14. ความพร้อมทางคำขวัญที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ	6.19	4.48	3.24	9.21**	*	*	-
15. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของ							
กระทรวงศึกษาธิการ	4.34	3.66	2.68	3.99*	-	*	-
16. การสร้างและทดสอบเกณฑ์กำหนดสมรรถภาพ (Competency)							
ทางคำนำหน้าของนักเรียนในแต่ละรายวิชา	4.85	4.11	4.76	0.72	-	-	-

*P < .05

**P < .01

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ .01 คือ

1. การให้ครูที่สอนสาขาพาณิชยกรรมมีส่วนร่วม ในการตั้งเกณฑ์การวัดและประเมินผล
2. ความพร้อมของเอกสารการประเมิน
3. การปฏิบัติตามระเบียบการวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการ

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่ผู้บริหารและครู ที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ ความพร้อมทางด้านวัสดุที่จะนำมาจัดทำแบบทดสอบ

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนอกจากเรื่องทีกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ส่วนเรื่องที่ต่างก็เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ ความร่วมมือของผู้ปกครองในการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาภาคชกขกรรม ด้านการแนะแนว
 ความความเห็นของผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานด้วยกัน

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	F	5	6	6
1. ก่อนที่นักเรียนจะเลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่งจาก กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาที่โรงเรียนเปิดสอน โรงเรียนใดจึงทำให้มีบริการสำหรับนักเรียนในค่าน							
1.1 การให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะและคุณค่าของ วิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษาแต่ละสาขาที่โรงเรียน เปิดให้นักเรียนเลือก	6.13	4.89	4.29	2.28	-	-	-
1.2 การให้นักเรียนทำแบบสำรวจความสนใจ ทางอาชีวศึกษา แบบทดสอบความถนัดทางอาชีวศึกษา	6.51	5.66	5.24	1.01	-	-	-
1.3 การสัมภาษณ์นักเรียนก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจ เลือกแผนการเรียน	6.92	6.05	5.19	1.83	-	-	-
1.4 การให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการเลือก แผนการเรียนให้นักเรียน	7.00	6.14	4.87	2.46	-	-	-
2. ระหว่างการเรียนวิชาพื้นฐานวิชาอาชีวศึกษา โรงเรียนใด จึงทำให้มีบริการในค่าน							
2.1 การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีวศึกษา ให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน เช่น ในรูปของ เอกสาร ป้ายนิเทศ จดนิทรรศการ ฯลฯ	6.66	5.27	4.76	3.13*	-	*	-
2.2 การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือ การประกอบอาชีพในสาขาภาคชกขกรรม	5.98	3.98	3.44	7.98**	*	*	-
2.3 การให้ครูที่ปรึกษาปรึกษานักเรียน	3.91	3.18	3.03	1.38	-	-	-
2.4 การจัดบริการสำรวจนักเรียนเป็นรายบุคคล	6.08	6.30	4.73	2.29	-	-	-
2.5 การเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน	6.94	5.14	4.71	3.66*	-	*	-
2.6 การจัดบริการปรึกษาการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำ ให้นักเรียน	8.17	7.84	6.77	1.42	-	-	-
3. การติดตามผลการแนะแนว	5.70	5.16	4.89	0.77	-	-	-
4. การจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับการแนะแนว	5.89	5.70	5.11	0.80	-	-	-
5. จำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	6.66	6.32	5.76	0.64	-	-	-
6. ความรู้ ความสามารถของบุคลากรที่ทำหน้าที่แนะแนว	5.30	4.82	4.56	0.56	-	-	-
7. การจัดเวลาเพื่อให้บริการแนะแนว	5.75	5.61	4.85	0.93	-	-	-

ตารางที่ 36 ทอ

ข้อความ	ประสบการณ์การทำงาน				เปรียบเทียบรายคู่		
	1-5	6-10	มากกว่า		4	4	5
	ปี	ปี	10 ปี	F	กับ	กับ	กับ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$		5	6	6
8. การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว	5.36	5.32	3.76	3.54*	-	-	-
9. การจักรระบบเก็บเอกสาร (Filing system) สำหรับเก็บข้อมูลของผู้มารับบริการแนะแนวให้ ปลอดภัยและเป็นความลับ	5.21	4.45	4.71	0.46	-	-	-

* $P < .05$ ** $P < .01$

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่าปัญหาในการใช้หลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาอาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ด้านการแนะแนว ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพให้นักเรียนทราบโดยทั่วกัน และการเชิญผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพที่น่าสนใจแก่นักเรียน

ปัญหาคำแนะนำที่ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 ถึง 5 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 6 ถึง 10 ปี และมากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพในสาขาพาณิชยกรรม

ปัญหาคำแนะนำเรื่องที่พิจารณาโดยส่วนรวมแล้วผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ปรากฏว่าไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะสรุปหากถึงให้เห็นว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับบริการแนะแนว

ปัญหาคำแนะนำนอกจากเรื่องดังกล่าวแล้วข้างต้น ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และปัญหาส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ส่วนเรื่องที่ว่า เห็นว่าเป็นปัญหามาก คือ การจับบริการฝึกทักษะการสัมภาษณ์เพื่อหางานทำให้นักเรียน

ตอนที่ 4 รวบรวมความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตร
วิชาพื้นฐานวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ในค่านต่าง ๆ ในรูปของการ
บรรยายสรุป

ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. จำนวนครูที่สอนในสาขาพาณิชยกรรมมีน้อย ไม่พอเหมาะกับจำนวน
นักเรียนและห้องเรียน ทำให้ครูแต่ละคนต้องรับภาระการสอนมาก คือ ต้องสอนหลาย
วิชา จำนวนคาบต่อสัปดาห์สูง เวลาในการเตรียมการสอนมีน้อย และครูในสาขา
พาณิชยกรรมส่วนใหญ่มักได้รับมอบหมายให้ทำงานอื่นด้วยเช่น งานธุรการของโรงเรียน
ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ไม่เต็มที่ จึงควรที่จะมีการพิจารณาเพิ่มอัตราครูใน
สาขาพาณิชยกรรมให้มากเพียงพอกับความต้องการ เพื่อช่วยให้นักเรียนการสอน
ดำเนินไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ

2. ความเข้าใจหลักสูตรของครูแต่ละคนยังไม่ตรงกัน เนื่องจากมีการ
เปลี่ยนแปลงหลักสูตรบ่อย ครูบางคนไม่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเลย
หรือบางคนเคยผ่านการอบรมแต่ยังไม่เข้าใจดีพอ อาจเป็นเพราะ ความสามารถของ
วิทยากร ความจำกัดของเวลาหรือความสามารถในการปรับตัวของครู สาเหตุเหล่านี้
มีส่วนทำให้ครูแต่ละคนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรไม่ตรงกัน ดังนั้นหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องควรพยายามจัดให้ครูทุกคนได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ
โดยอาจจัดให้มีการอบรมภาคละ 1 ครั้ง หรืออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ทั้งนี้
ควรคำนึงถึงความสามารถของวิทยากรผู้ให้การอบรมด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เอกสารหลักสูตรและสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ มีไม่เพียงพอกับความ
ต้องการ และการจัดส่งล่าช้าไม่ทันเวลาใช้ จึงควรจะมีการเพิ่มปริมาณการผลิต และ
จัดส่งให้รวดเร็วขึ้น

4. เนื้อหาบางรายวิชาซ้ำซ้อน บางรายวิชาเนื้อหามากเกินไป ควรที่จะมี
การพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. หนังสือคำพาณิชยกรรมสำหรับครูและนักเรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
มีน้อย

6. การวัดและประเมินผลการเรียนขาดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์เท่าที่ควร น่าจะได้จัดให้มีการสัมมนาร่วมกัน ระหว่างครูในสาขาพาณิชยกรรม เพื่อวางหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและสอดคล้องกับจุดประสงค์แต่ละรายวิชา

7. ผู้ปกครองและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิชาอาชีพ ไม่เห็นความสำคัญของวิชาอาชีพ จึงควรจะมีการประชาสัมพันธ์ ชักจูงและแนะนำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง เห็นความสำคัญของวิชาอาชีพ และควรหาบุคลากรด้านแนะแนวที่มีความสามารถเพื่อชี้แนะแนวทางและช่วยเหลือนักเรียน